

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3327/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Лазар Бекрић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., општина ..., чији је пуномоћник Војин Стојковић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 230/24 од 04.11.2024. године, у седници већа одржаној 03.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 230/24 од 04.11.2024. године – става трећег и четвртог изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 230/24 од 04.11.2024. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу П2 31/23 од 23.02.2024. године у ставу другом изреке и допунска пресуда истог суда од 07.08.2024. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужене-противтужиље па је обавезан тужилац-противтужени да на име доприноса у издржавању своје малолетне деце и то малолетној ћерки ВВ плаћа месечно 18%, а ћерки ГГ 14% од своје зараде коју прима као радник МУП-а Дирекције полиције, Полицијска управа ..., на текући рачун тужене ББ, мајке малолетне деце, почев од дана подношења тужбе 14.11.2022. године, и то доспеле рате одједном, а будуће рате до 05. у месецу за текући месец, док за то постоје законски разлози. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужене-противтужиље којима је тражила да се обавезе тужилац-противтужени да на име доприноса у издржавању своје малолетне деце плаћа преко досуђених процента од редовних месечних новчаних примања до тражених 25% за малолетну ВВ и 20% за малолетну ГГ, од своје зараде коју прима као радник МУП-а Дирекције полиције, Полицијска управа ..., на текући рачун тужене-противтужиље ББ, мајке малолетне деце, почев од дана подношења тужбе 14.11.2022. године, и то доспеле рате одједном, а будуће рате до 05. у месецу за текући месец, док за то постоје законски разлози. Ставом четвртим изреке, обавезан је

тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 201.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена-противтужиља је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у ставу трећем и четвртном изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужене-противтужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 19.04.2008. године и у току трајања брака су добили двоје заједничке деце и то малолетну ВВ рођену ...2008. године и малолетну ГГ рођену ...2013. године. Брак је разведен пресудом Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу П2 85/22 од 12.12.2022. године, а малолетна деца су поверена на самостално вршење родитељског права мајци, овде туженој - противтужиљи ББ. Правноснажном пресудом истог суда П2 31/23 од 23.02.2024. године уређен је начин остваривања контакта малолетне деце са оцем. Тужилац -противтужени је запослен као командир Полицијске станице у ... са месечном зарадом од 115.000,00 до 160.000,00 динара, у просеку око 130.000,00 динара, што зависи да ли ради празницима или има повећани обим посла. Нема обавезу издржавања према трећим лицима, али има обавезу враћања кредита који је у септембру 2023. године узео код „ОТП банке“ у висини од 500.000,00 динара. Тужена-противтужиља ББ је запослена као виша медицинска сестра у Дому здравља у ... и месечно прима 80.000,00 динара и иста има стамбени кредит који отплаћује. Тужени је до сада учествовао у издржавању малолетне деце са износом од 35.000,00 динара. Месечне потребе за малолетну ВВ узраста од 16 година за храну, гардеробу, обућу, хигијену, терапије код лекара дерматолога и пулмолога, за џепарац као и за екскурзију, те допунске часове математике, укупно износе 44.000,00 динара. Месечне потребе за малолетну ГГ узраста од 11 година за храну, одећу, обућу, хигијену, лекарске прегледе код ортопеда, џепарац, и екскурзију укупно износе 31.200,00 динара.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Полазећи од одредбе члана 162. став 1. Породичног закона да поверилац издржавања може по свом избору захтевати да висина издржавања буде одређена у фиксном месечном новчаном износу или у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, то је по основу свих наведених критеријума утврђена висина издржавања и обавезан тужилац-противтужени као дужник издржавања да доприноси за малолетну ВВ 18% од своје месечне зараде која износи у просеку око 130.000,00 динара, што номинално износи 23.400,00 динара, док ће мајка доприносити у издржавању са износом од 20.600,00 динара. За малолетну ГГ суд је утврдио висину издржавања у износу од 14% од просечне зараде дужника што номинално износи 18.200,00 динара, док ће мајка доприносити издржавању малолетне ГГ са износом од 13.000,00 динара, имајући у виду да води бригу о малолетној деци и да има мање приходе од тужиоца-противтуженог.

Неосновано се ревизијом тужене-противтужиле указује да су испуњени услови да се допринос тужиоца издржавању малолетне деце утврди у већем проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, од процента на који је исти обавезан.

Другостепени суд је ценио све околности на страни малолетне деце као поверилаца и оба родитеља као дужника издржавања, које су од значаја за оцену могућности сваког од родитеља да доприноси издржавању заједничке малолетне деце, па како је таква оцена заснована на савесној и брижљивој оцени сваког доказа засебно и свих доказа као целине, по оцени Врховног суда за малолетну ВВ 18% од месечне зараде, што номинално износи 23.400,00 динара и за малолетну ГГ 14% од месечне зараде, што номинално износи 18.200,00 динара, на који је тужилац-противтужени обавезан побијаном пресудом није прениско одређен, већ је адекватан да малолетној деци омогући ниво животног стандарда какав ужива тужилац-противтужени као дужник издржавања, имајући у виду висину прихода и расхода дужника издржавања. Треба имати у виду и минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом одређивања реалних потреба примаоца издржавања, а коју одређује Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и материјално стање тужене-противтужиле као другог обвезника издржавања као и приходе које остварује радом.

У контексту свега наведеног, удовољење захтеву у већем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, већ би дошло до несразмерно већег преваљивања терета обавеза издржавања детета са једног родитеља на другог, конкретно са мајке на оца, иако су они једнаки обвезници издржавања. При том, тужена је здрава, радно способна, па је с обзиром на то у обавези је да се на сваки начин радно ангажује ради остваривања материјалних средстава којима ће доприносити задовољавању других потреба малолетне деце.

Насупрот ревизијским наводима другостепени суд је утврдио месечне потребе за задовољење потреба засебно за свако малолетно дете и појединачно за сваку потребу, те оценио који новчани износи су потребни за храну, одећу, обућу, хигијену, прегледе код лекара, џепарац, приватне часове, те екскурзије и у складу са тим одредио висину обавезе тужиоца-противтуженог и његов допринос у издржавању заједничке малолетне деце. Удовољењу захтева у већем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, правилним утврђењима према

потребама малолетне деце на месечном нивоу и могућностима тужиоца-противтуженог као дужника издржавања.

Приликом одлучивања Врховни суд је ценио и остале наводе али их није посебно образлагао јер су били предмет оцене другостепеног суда у поступку одлучивања о жалби тужене-противтужиље, коју прихвата и овај суд.

Из наведених разлога применом члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**